

сільськогосподарської продукції та розширення виробництва продукції галузей тваринництва.

Для підвищення рентабельності вказаних територій необхідно відтворити та розширити обсяги рибного господарства, що буде сприяти покращенню раціону харчування населення регіону. Доцільно, зокрема, відновити функціонування відтворення всього циклу рибного господарства – розведення, вирощування та переробку і реалізацію продукції даної галузі.

Список використаних джерел:

1. Олексій Леонов. Підрив Каховської ГЕС: економічні наслідки та можливі дії / Укрінформ від 23.06.2023. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-polytics/3726758-pidriv-kahovskoi-ges-ekonomichni-naslidki-ta-mozlivi-dii.html>
2. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України. URL: <https://minagro.gov.ua/>
3. Офіційний сайт Державного агентства розвитку меліорації, рибного господарства та продовольчих програм. URL: <https://darg.gov.ua/>

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ТЕРИТОРІЙ

МУЗИЧЕНКО Вікторія Владиславівна

здобувач вищої освіти

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

В сучасному глобалізованому світі фінансова стійкість територій визначається складною взаємодією різних економічних, соціальних та політичних факторів. Це стає особливо актуальним в умовах нестабільності та невизначеності, пов'язаних з економічними кризами, геополітичними подіями та природними катастрофами. Фінансова стійкість територій визначає їхню здатність витримувати економічні труднощі та швидко відновлюватися після стресових ситуацій.

У контексті фінансової стійкості регіонів важливо розглядати не лише економічні показники, але й рівень соціальної справедливості, ефективність управління ресурсами та розвиток фінансової інфраструктури. Взаємодія між різними галузями економіки, фінансовими інституціями та владними структурами визначає ступінь вразливості чи стійкості територій перед зовнішніми викликами.

Дослідження фінансової стійкості територій дозволяє розкрити ключові чинники, які впливають на економічне благополуччя та динаміку розвитку. Врахування цих аспектів необхідно для розробки стратегій управління, спрямованих на забезпечення стійкості територій у різних умовах і в контексті загального економічного ландшафту. Осмислення фінансової стійкості стає важливим кроком у підвищенні рівня резильєнтності регіонів та їхньої

здатності ефективно адаптуватися до змін, забезпечуючи сталість і підтримку економічного зростання.

Погляди економістів на проблему визначення фінансової стійкості не є однозначними. Під стійкістю будь-якого об'єкта можна розуміти його здатність протистояти діям, спрямованим на виведення його зі стану статичної або динамічної рівноваги. Загалом погляди дослідників на категорію «стійкість регіону» можна згрупувати за такими напрямками:

1) стійкість регіону як здатність протистояти зовнішнім та внутрішнім впливам та забезпечувати розвиток у довготривалій перспективі. З. Пестовська та Є. Гриценко вказують на те, що кожна фінансова система є максимально стійкою за умови дотримання рівноваги між зовнішніми та внутрішніми факторами впливу, що може також зумовлювати її динамічний розвиток [1].

2) М. Стегней, І. Лінтур визначають фінансову стійкість з позицій перевищення доходів над витратами [2]. Вони зазначають, що саме такі системи забезпечують гідний рівень життя.

Такий підхід до розуміння сутності фінансової стійкості є досить обмеженим, адже може відбуватись збалансування доходів і витрат регіону, та при цьому значну частку у структурі джерел ресурсів території будуть становити саме зовнішні ресурси, тому робити висновки про фінансову стійкість території на цій основі не є доречним. Ефективне та прозоре управління бюджетом є основою фінансової стійкості. Транспарентність та відповідальність в управлінні фінансами грають ключову роль.

Стійкість економічного розвитку регіону можна визначити як динамічний процес, спрямований на стабільне накопичення і збільшення потенціалу регіонального розвитку за рахунок ефективного управління виробничими, фінансовими, соціальними, природними, трудовими, управлінськими ресурсами регіону з урахуванням факторів ризику і невизначеності.

Території повинні розвивати економічну диверсифікацію, щоб зменшити ризики та залежність від конкретних галузей. Інвестиції в якісну інфраструктуру підвищують конкурентоспроможність та привабливість територій для бізнесу та жителів.

Інвестування в освіту та розвиток навичок населення піднімає загальний рівень життя та робить територію більш конкурентоздатною. Забезпечення фінансової стійкості в умовах економічних криз вимагає гнучкості та вдосконалення механізмів фінансового планування. Інтеграція новітніх технологій та інновацій у різні сфери життя сприяє зростанню економічного потенціалу.

Фінансова стійкість територій є складною, але необхідною умовою для їхнього розвитку та самозбереження. Забезпечуючи баланс між ефективним управлінням фінансами, розвитком інфраструктури та соціальною сферою. Фінансова стійкість територій – це не тільки мета, але і засіб досягнення сталого розвитку та підвищення якості життя. Шлях до фінансової стійкості включає в себе тісну співпрацю між громадами, владою та бізнесом.

Список використаних джерел:

1. Пестовська З., Гриценко Є. Формування фінансової стратегії підприємства на основі модифікації системи збалансованих показників. *Академічний огляд*. 2017. № 2 (47). С. 21–31.

2. Стегней М., Лінтур І. Фінансова стійкість місцевих бюджетів як фактор впливу на інвестиційну привабливість регіону. *Економіка та суспільство*. 2017. № 9. С. 1053–1060.

КРЕАТИВНА ЄВРОПА ТА КРЕАТИВНЕ МІСТО: ДІАЛЕКТИКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ

РАДІОНОВА Людмила Олексіївна

*канд. філос. наук, доцент,
Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

Проект Креативна Європа та концепція «креативне місто» утворюють діалектичну єдність, де програма Європейського Союзу активно сприяє розвитку культурно-творчої сфери, а креативні міста, в свою чергу, використовують ці можливості для створення високотехнологічних інфраструктур та сприяння інноваційному та культурному розвитку. Такий взаємозв'язок створює умови для синергії, сприяючи сталому розвитку як європейського простору, так і самих міст, що веде до взаємного збагачення та розкриття потенціалу обох ініціатив.

Креативна Європа (Creative Europe) – це програма Європейського союзу, спрямована на підтримку та розвиток культурної та творчої індустрії в Європі. Ця програма працює в режимі грантів та фінансує проекти у сфері культури, кіно, телебачення, музики, літератури, виставкової діяльності та інших галузей творчості та мистецтва.

Основні компоненти програми «Креативна Європа» включають:

«Культура»: Гранти для культурних та творчих організацій для розвитку та впровадження проектів, спрямованих на зближення культур, підтримку транснаціональної мобільності та сприяння інноваціям у сфері культури.

«Медіа»: Фінансування для аудіовізуальних проектів, які сприяють поширенню та просуванню європейської культури через кіно, телебачення, онлайн-платформи та інші медіа.

«Креативні індустрії»: Підтримка ініціатив та підприємств у галузі креативних індустрій, що включає в себе дизайн, моду, виставкову діяльність, архітектуру та інші творчі сектори.

Мета програми – сприяти сталому розвитку культурної та творчої галузі в Європі, зміцнювати культурну різноманітність, підтримувати творчий потенціал та розширювати міжнародну співпрацю.

Інфраструктура та Простір: